CICLES i SPORTS

SANROMA

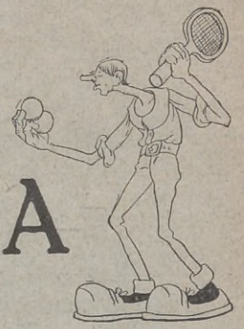

BALMES, 62 :—: TELEFÓN 1445-A

BARCELONA

DROGUERIA

PRODUCTES QUÍMICS

BARNISSOS, COLORS i PINZELLS

PERE OLIVELLA

Plaça d'En Rius i Taulet, 15 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

ESTORERÍA DE

FLORENCI VALLS

Gran assortit en estores, carpets de coco, persianes, catifes de gran novetat i articles de neteja en general. Espardenyes a tots preus i barates.

BALMES, 125

(entre Provença i Rosselló)

Farmàcia Fàbregas

Centre d'especialitats farmacèutiques

Anàlisis clínics, Sueros i Inyectables

de totes menes

TOS curació radical amb les antigües PASTILLES FÁBREGAS

Sant Domènech, 20 i 22 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

CALÇATS

A. RASPALL

13, Portaferrisa, 13

BARCELONA

ART NOVELL

REVISTA LITERARIA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

Barcelona, GENER 1924

PREU 15 cts.

F.CA DE GÉNERES de PUNT

JOSEP COLLDEFORNS

Salmerón, 99

Telèfon. G. 276

BARCELONA

JERSEIS FUTBOL

VALENTÍ ARRASA

Instalacions eléctriques de força, llum, calefacció, timbres, teléfons, etc.

Especialitat en la instalació de Para-llamps

PROGECTES I PRESSUPOSTOS

Taller de reparacions per a tota classe de maquinària eléctrica

Esquips eléctrics complerts per Automòvils

Carga i reparació d'Acumuladors

Casa Fundada l'any 1899

ESTRUCH, 9 TELEFÓN 2055-A.

BARCELONA

nº RS 3686
20.000-/98

ANY I

ART NOVELL

NÚM. 1

REVISTA LITERARIA MENSUAL

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA, gener de 1924 — Suscripció: Un any 1'70 ptas.

Direcció: LLUIS PALLÍ
Consell de Cent, 247, entl.

Administració: RAMÓN ARRASA
Estruch, 9, bigа.—Telf. 2055-A

DEU-VOS-GUARD

AL apareixer el primer número de la nostra revista, plaunos saludar afectuosament a la premsa en general i en especial a la catalana.

Sia en segon lloc la nostra salutació a tú, llegidor entusiasta d'ART NOVELL a qui t'ofrenem coralment aquestes ratlles, considerem que sabs jutjar i si veus que seguim un camí recte, ajudens i empeny-nos, ja sigui moral, ja materialment, qu'el nostre fi es molt ideal, no som gens pessimistes ni ens afronta el treball, puig seguirem el lema «volguer es poder».

Nostra principal tasca serà donar a coneixer els autors novells, mirant d'ésser sempre imparcials i sadollar la nostra revista d'un fort caire cultural i patriota.

Això, volgut llegidor es el que significa, mes ben dit l'ànima d'aquestes paraules qu'encapsalen aquesta revista: ART NOVELL.

La Redacció.

BIBLIOTECA NACIONAL - SECCION DE PUBLICACIONES PERIODICAS

La Vida Passa...

Al bon amic meu i excelent contista en
Pere Matalonga

Rebrots ja neixen...
...rebrots se'n van
si arbres s'esqueixen
nous en vindrán.

El vent t'escampa
i et porta lluny
la fulla vella!
fins l'altre juny!...

Ja neixerás reverdejante
no ploris més plançó novell!
si això es la vida!
fulla que canta, fulla que plora
de l'arbre vell!

Pel juny veurás la nova vida:
no sentirás l'amor d'aprop
ja't destralejen, ja caus d'un cop
adeu granatje! adeu florida
reps altre cop.

I aixís la vida passa, vola...
ve un arbre jove, vinga un novell!
i així el temps passa i trascola
per cada vida
que treu florida
mor un de vell.

FRANCESC MORAGAS.

TARDORAL

Al mirar les seques fulles
que brunzint s'emporta el vent
en recorden les despulles
d'aquell temps d'encantament,
Temps d'infinita dolcesa
on l'amor jo coneguí
petons amb suau tendresa
que d'uns llavis vaig fruir,
Pensaments i galanies
records dolços i jolius
roses belles, falacies
i aucells pintats i fins...
Mes avui res d'això miro
en eixa trista tardor,
per això ploro i sospiro,
per çó em moro de dolor
al mirar el vent brunzent
com s'emporta seques fulles
que d'el temps d'encantament
en recorden les despulles.

JOSEP M.ª JOVENICH.

Barcelona, 25-12-1923

Crepuscle hivernal

Als meus pares

Les últimes clarors del dia van desapareixent, i un vent fret movent-se per l'espai, trenca sovint amb son bramular el silenci dels camps en aquesta hora del crepuscle, fent tremolar les branques dels arbres del bosc. Una pluja contínua i glaçada, barreja d'aigua i neu va cobrint la terra de blanc puríssim, com les teulades de les petites cases del poblet.

Avençant, quasibé arrosegant-se per la neu, ve caminant un infant. D'on ve? On va? Son rostre amoratat, ses dents petant i son caminar fadigós, demostren plá bé que fa hores que camina. Sos vestits força esparracats apenes el cobreixen, sino fos que porta una bona bufanda... record potser d'una mare amantísima, almoina qui sab d'una caritativa dona o d'un sacerdot compassiu.

Ha vist allá, al lluny les casetes blanques del poblet, i son cos retut a punt de defellir, ha recobrat nova energia qu'el fa caminar mes depressa.

Arriva pero, a un recolze del camí tot blanc i de sobte s'atura, li sembla sentir allá damunt del marge, vora el bosc, uns gemecs. Bella ánima d'infant! Dolorit de son cansanci de fam i de fret, té energía pero per a reparar en la dolor dels altres.

Una dona vestida de parracs i un tendre infantó, están ajeguts demunt la neu tremolant de fret. L'infant amb gest sublim s'ha tret son únic abrigall i tapant amb ell cuidadosament als captaires, s'allunyá brincant damunt la neu flonjosa i somriu... somriu ensenyant sos llavis moradencs...

La neu va caient, la foscor es gran i l'infant camina, camina amunt amb la satisfacció del bé acomplert, de l'acció noble... pero prompte la neu l'hi impideix donar un pas, cada volta que ho ha provat s'ha enfonsat més, i per fí ja quasibé gelat es deixa caure en terra i la neu va caient i el va besant tot fent-li una llosa blanca i pura com la seva ánima, té l'esguard dirigit al cel i el somriure als llavis... i mentrestant allá, damunt dels cels els angels reben el nou entrat i coronen la seva acció amb el premi de la vida eterna...

CARLES CARCELLER BLAY.

La Masía Empordanesa

Ets tú, xamosa i franca masía Empordanesa
una joia bella i també molt gran
ets tú morena i rústega casa pagesa
un arxiu de records que no s'esborrarán.
Et destaques de lluny, per ser de blanc pintada
en mig d'una plana de flors ben teixida
grossa es ta portalada, de pedra encorvada
i de trenes de panotxes de blat de moro guarnida.
Guarden tes finestrals un origen antic
i en els conreus tenen fites ses mirades
puix tot camp de llavor està ric
i al veurer que t'espera una bona anyada.
Tens un caminet joliu i dreturer,
mena a un jardí a una gema d'horta,
on la figuera, la pomera i el presseguer
son ses millors flors, de fruits brancada està torta.
Tampoc et falta un monstruós pallé de palla rosejada
d'aquella grossa batuda que es feu l'any passat
hi van a gratar el pardal i la llocada
en les matinades rialleres i de sol daurat
més enllà una espaiosa i rodona era,
plenes les clivelles d'un sens fí de nius de formigues,
mes enllà un pou vora una centenaria tarongera,
però encare amb verdor i de groses taronges enrogides
sobre els safareigs un test amb una grossa clavellina
de clavells color de sang molt forta i olorosos
els hi va plantar Deu l'hagi perdonada l'avia padrina
en aquells dies de joventut plens d'il·lusió tan formosos.
Cucuteigen els coloms a sobre la taulada,
es balansegen les oques anant d'ací d'allà,
xarriquen els pardals a dintre de la niuada
mentres el gall passejant-se no para de cantar.
Tampoc li falta una pubilla treballadora
de mirada encisera i hermós parlar
i al esclatar a la matinada l'aurora
sentireu de la pubilla una cançó taral-lejar.
Ets tú, xamosa i franca masía Empordanesa
una joia bella i també molt gran
ets tú morena i rústega casa pagesa
un arxiu de records que mai s'esborrarán.

LLUIS PALLÍ.

PÀGINA SELECTA

Sots aquest nom honrarem cada número amb una pàgina que serà dedicada als escriptors mes selectes de Catalunya.

Hi publicarem aquí treballs literaris dels nostres Mestres i dels millors joves poetes i prosistes, amb la confiança que serán de grat als nostres llegidors.

Comencem en aquest número, amb una bella poesía de nostre benvolgut amic i excel·lent escriptor En JOSEP M.ª FOLCH i TORRES, a qui agraïm llur treball i a l'ensems l'interés que s'ha pres per la nostra revista.

Es el matí...

Per als amics d'ART NOVELL

Es el matí ben clar i lluminós;
floreix del llavi de l'esposa el riure;
vé de la cambra dels infants, joios,
un xerradís com d'ocellada lliure.
I, en el meu cor festos
hi xarbota abundos el goig de viure...
I tot ho dec, Senyor, a Vos!

Josep M.ª Folch i Torres.

Aimants de l'art, de la literatura i del bon gust, col·laboreu i propagueu
ART NOVELL

Del llibre de la vida

I

Era una tarda d'un diumenge, quan en Ricard aquell estudiant de primer curs de medicina, volgué coneixer, volgué veurer amb sos propis ulls la vida privada, aquella vida qu'era motiu de grans comentaris per part de sos companys, lo que l'habia posat tantes voltes en ridicol, i habia servit de burla pel motiu d'haberse-li alguna volta confiat algún parer respecte aquell assumpte, que porten tan distintament els llibres de medicina,... pero, aquells companys estudiants del mateix curs eren aixis, en tenien tantes de coses per contar respecte aquella ciutat tan gran, tan bella, tan temptadora i soportava aquell pis esquifit impur i desordenat d'aquella dispesa en que vivien...

En Ricard a pesar de tot era d'aquells que quan es posava una cosa al cap ho lograva; ell era el qu'organitzava les vagues estudiantils, ell era el que si s'habia de fer una entramaliadura era l'ideari, per aixó sos companys trobaven estrany que sigués a voltes tan timit.

Era la tarda d'aquell diumenge que sortí en Ricard de casa seva més dicidit que cap diumenge, baixà aquella escala de marbre amb quatre gambades, i un cop al carrer encengué un cigar Egipci i es perdé al lluny del carrer llençant bocades de fum i amb pas segur i lleuger.

. . . . . .

En Ricard trepitjaba per primera volta aquell sol inmonde aquell palau del vici, sos membres experimentaren una excitació com si els induís a abandonar aquell lloc fins allavors desconegut, pero una força major el dominava... que diferent qu'era aquell lloc de com se l'habia imaginat i de com l'hi habian pintat... i desde el primer moment que romangé allá, en lloc de divertir-se s'entristí, feu compadir-se d'aquells sers mortals que frecuentaven aquell catau de perdició, compará aquell munt de carn humana amb un elegant cigar que després d'ésser codiciat rera d'uns cristalls es consomit en fum qu'es recargola encare per l'aire joganer.

Aquella boira tan carregada, l'haber begut desmesuradament habian deixat a n'en Ricart xafat; el tregué de l'anorreament al esclatar un dels tants *Shimmys* de moda per aquell *Jazz-Band* estrepitós. Al mirar a son entorn sols veia aquelles parets ornades i pintades amb figures llampants i descarades que semblaven l'esguardessin mofeta.

En Ricard havía eixit al carrer; al anar per encendre un cigar la capsa estaba buida, feia poc que l'había comprada, llençà aquell objecte com desprenent-se de l'ultim valor... i es perdé al lluny del carrer amb el pas lleuger pero incert.

COR-D'OR.

LA MORT DE L'ARTISTA

Al bon amic En *Carles Sanahuja*

En la pau de la nit tan silenciosa
Quant tot resta en quietud a dintre el món
Se sent tristos acords de melodía
Com expressió d'un sentiment el mes profond,
N'ixen d'una cambra miseriosa
Qu'una llóbrega llàntia oscilant
Deixa veure entre aquelles tenebres
L'artista qu'eixes notes va arrencant.
Son rostre es pálid i fonda sa mirada
Amb pesadés sobre un silló va descansant
El te retut incurable malaltía
Que sens pietat tot ell va cor-secant;
Com una follía el vell piano
L'artista no para de tocar
Les melancòliques notes ben bé semblen
Que van sa curta vida alimentant,
En la llàntia está ficsa sa mirada
Qu'igual que sa vida va oscilant
Cada cop amb mes fatiga respirant-ne
Es veu que poc a poc es va ofegant.

La llàntia del tot n'es apagada
La vida del artista va finant
I com seguint aquell concert tan funerari
Se sent aprop a l'óliva cantant.

RAMÓN ARRASA SEGURA

LA PORTADA D'ART NOVELL

La portada qu'avui apareix a la nostra revista, es un dibuix formosissim, plé de calitat, dibuixat pel nostre volgut amic N'Artur Carbonell.

Grans mercés i enhorabones l'hi sien donades pel seu treball delicat, qu'ha posat de relleu les dots artístiques del nostre benvolgut company.

FOLLÍA

A l'amic F. M.

Ai amor, com has ferit
la meva ànima encisada
tos ulls foscos com la nit,
l'has abusada.
Ja no soc cant d'esperit
que soc follía damnada
qu'el mirar-me fit a fit
l'has condemnada.

I ara clamo el foc etern,
on sols hi vegi l'infern
per companyía,
per trenar un cant a l'Avern
on hi serà eternament
l'ànima mía.

JOSEFINA VIÑAS.

NOVES

El proper número inaugurarem una plana artística a la que convidem a col·laborar-hi a tots els novells dibuixants.

* * *

També començarem a publicar un fulletí que contindrà un aplec de poesíes de nostre Director En Lluís Pallí i que junt amb els dels succesius números, formará un bell volúm.

Preu d'anuncis a
ART NOVELL

Una plana 25 ptes. inserció
Mitja » 14 » »
Un quart » 7'50 » »
Un octau » 4 » »
6 insercions 15 % descompte
12 » 20 % »
Ultima plana de coberta 20 % augment

Ja heu llegit el llibre de poesíes
RECORDS I GALANÍES
d'en CARLES SANAHUJA?
No espereu més, adquiriu-lo tot seguit.
Preu 2'50 ptes.

Imp. RODRÍGUEZ – Estruch, 7 – Telefon 1906-A

Si vosté s'aprecia

de tenir una exagerada pulcritut en la seva roba interior, sabrá que això s'aconsegueix rentant-la amb

SABÓ CHIMBO

Fabricants
Ortiga Saponera de Tapia i Sobrino S.Q.
Bilbao

Representant
F. Garriga.
Corts 403 T-79-H
Barcelona